

Niniejszy projekt, zatytułowany „W poszukiwaniu modelu prawnej ochrony sygnalisty w miejscu pracy” ma na celu zaproponowanie modelu ochrony prawnej osób, które przekazują informacje o nieprawidłowościach w miejscu zatrudnienia osobom lub jednostkom zdolnym do podjęcia skutecznych działań służących zaprzestaniu tych praktyk. Podjęcie badań w tym zakresie uzasadnia fakt, że w polskim prawie nie ma unormowań odnoszących się wprost do ochrony tzw. sygnalistów (whistleblowerów, demaskatorów). Co prawda istnieją pewne przepisy dotyczące zgłaszania nieprawidłowości w miejscu pracy, są one jednak zamieszczone w różnych aktach prawnych i cechuje je niespójność oraz niekompletność. Ponadto, co potwierdza judykatura, nie gwarantują one skutecznej ochrony whistleblowerów. Autor zamierza przedstawić takie rozwiązania, które umożliwią sygnaliście działanie bez obawy o jego konsekwencje. Analiza prawnooporównawcza przepisów dotyczących whistleblowingu w innych państwach, literatury przedmiotu, a także dorobku orzecznictwa polskiego, europejskiego i międzynarodowego, pozwoli wypracować model postulowanej regulacji.

Analizie poddana zostanie adekwatność poszczególnych środków prawnych zastosowanych w wybranych państwach zagranicznych z punktu widzenia ich celu – faktycznej ochrony osób zgłaszających nieprawidłowości zaobserwowane w ich środowisku pracy. Ocena adekwatności instrumentów prawnych (mając na uwadze różny charakter stosunku prawnego łączącego podmioty – stosunek pracy, stosunek cywilnoprawny), obowiązujących w analizowanych państwach, wzmocniona badaniami prawnoempirycznymi, wraz z wykorzystaniem różnych metod badawczych, będzie stanowiła podstawę do skonstruowania modelu ochrony prawnej sygnalistów.